

Урумлъкътъ сѣщо тѣй е ималъ отдавна смѣсено население отъ българи и гръци. Покрай многото български имена на селата: Мечъ, Пожари, Свинче, Вълчица, Садина и пр. срѣщаме и доста гръцки: Аркудохоръ, Макросъ, Ставросъ, Лутросъ, Скиличъ и пр. Чисто-българскитѣ мѣстности *Вардария* (около долното течение на рр. Вардаръ и на притока ѝ Кара Азмакъ) и *Сланица* (между Пазарското езеро, Беръ и Нѣгушъ) сѣ запазени отъ погръчване пакъ благодарение на чифлигарското население.

Отъ Верея гръцизмътъ е прѣминалъ на сѣверъ въ градчето *Нѣгушъ*, наричано отъ гръцитѣ *Няхуста*, а отъ турцитѣ *Аугустосъ*. Това градче се е много развило икономически прѣзъ XVIII. в. Въ него се въздигнали добри гръцки училища и населението му бѣло много погръчено. Въ бѣлѣжкитѣ на френския ученъ пътувачъ Шукевилъ отъ началото на XIX. в. Нѣгушъ е отбѣлѣженъ като градъ, населенъ съ гръци и българи.¹⁾ Разоренъ прѣзъ 1821 год. отъ Лобутъ Паша, той къмъ 1850 год. на ново се привдигналъ пакъ съ гръцко-български колоритъ, какъвто има и до сега. Въ градеца има и влашка колония почти погръчена вече. Процесътъ на елинизацията продължава още.²⁾

По-нататкъ гръцко население слѣдва по десния брѣгъ на р. Бистрица, дѣто се намира паланката *Велвендо*, достига до градеца *Сервия* или *Селфидже*, който лежи на границата между Македония и Тесалия, и се слива съ голѣмата гръцка купчина въ Клопачаръ и Населица. Въ тая мѣстность, отдѣлена отъ Костурската Котловина съ планинитѣ Смолика и Саракина, отъ Албания съ високия Пиндъ и отъ Тесалия съ Селфидженскитѣ височини, нааричани съ старото си име Камбуница Планина, има 4 градовце и множество села. Гръцкото население навредъ наддѣлява. Въ градеца *Кожани* на източната страна гръцко население се срѣща съ конярски турци отъ Сарж-Гьолската група, на сѣверъ гръцитѣ сѣе срѣщатъ съ българи въ Костурско, на западъ съ власи въ Шендъ и на югъ се сливатъ съ тесалийскитѣ гръци.

Има български книжовници, които непоставятъ тая мѣстность въ границитѣ на Македония, но я броятъ като частъ отъ Тесалия. Това не е право. Цѣлото корито на Бистрица пада географически къмъ Македония, а коритото на р. Саламврия съ притока Сарандапоросъ пада къмъ Тесалия.

¹⁾ F. Pouqueville, Voyage de la Grèce, Deuxième édition, Paris, 1826. III. 94.

²⁾ В. Къпчовъ, Една расходка по Солунско. Книжиди III. 24.